

عنوان مقاله:

راهکارهای حرکت از مدیریت دولتی نوین (NPM) به طرف حکمرانی خوب

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

دکتر علیرضا شیروانی - مدیر گروه کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان

خلاصه مقاله:

از نظر تاریخی، دولتها همواره نقش منحصر به فرد و مقتدرانه در هدایت و رهبری جوامع شامل منابع انسانی و طبیعی برعهده داشته اند. به اعتقاد بسیاری از دانشمندان مدیریت دولتی، دولتها همواره از ابزارهای قهری، اجباری و یا فقط گاهی غیرقهری در مدیریت مسائل اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشورهای متبوع خود بهره جسته اند. با فرا رسیدن دهه 1980، تفکرات سنتی به شکل اساسی مورد تردید قرار گرفت، و در دهه 1990 پرا دایم های کاملاً متفاوتی مطرح شد. در حالی که در دهه 1970 «دولت بزرگ» طرفدار داشت، در دهه 1980 شعار «کوچک زیباست» مطرح شد و در دهه 1990، ایده «دولت کارساز» مطرح گردید. این دگرگونی گسترده، تجدید نظری ساده یا تغییری جزئی در شیوه مدیریت نیست، بلکه تغییری همه جانبه در نقش مدیریت جامعه و رابطه بین دولت و شهروندان است. در حال حاضر، حکمرانی خوب تبدیل به موضوعی داغ در مدیریت بخش عمومی شده است، و این به واسطه نقش مهمی است که حکمرانی در تعیین سلامت اجتماع ایفا می نماید. حکمرانی را می توان «نفوذ هدایت شده در فرایندهای اجتماعی» تعریف کرد که مکانیسم های مختلفی در آن درگیر هستند؛ در اصل حکمرانی متوجه ابعاد استراتژیک تر هدایت است، یعنی اتخاذ تصمیمات کلان تر در خصوص نحوه هدایت و نقشها. به عبارت دیگر حکمرانی فقط متوجه این سوال نیست که «به کجا برویم» بلکه در پی پاسخگویی به این سوالات نیز هست: چه کسی باید در تصمیم گیری دخیل باشد؟ و با چه ظرفیتی؟ ادعای مقاله حاضر این است که مدیریت دولتی نوین و حکمرانی متقابلاً در تضاد با یکدیگر نیستند؛ همه اعمال مدیریت دولتی نوین نمی تواند به عنوان بخشی از حکمرانی به حساب آید، و همه جنبه های حکمرانی را نیز نیم توان بخشی از مدیریت دولتی نوین به حساب آورد.

کلمات کلیدی:

مدیریت دولتی نوین، اداره امور سنتی، حکمرانی، حکمرانی خوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/43529>

